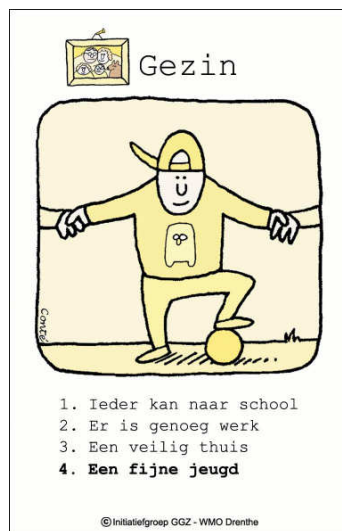

Initiatiefgroep GGZ-WMO Drenthe

WMO-Kwartetspel 'Doe je mee?'

Voor je ligt het WMO-kwartetspel. Voordat je dit gaat spelen, is het goed om eerst te lezen waar dit spel precies over gaat en waarom wij dit spel hebben gemaakt.

'Wij' zijn de leden van de Initiatiefgroep GGZ-WMO Drenthe. Wij zijn mensen die zelf een psychische of psychiatrische ziekte hebben, of die verslaafd of dakloos zijn geweest. Wij weten dus uit eigen ervaring wat je nodig hebt als je zo'n ziekte of probleem hebt.

Meepraten

Het is heel belangrijk dat wij meepraten wanneer de ambtenaren van de gemeente nieuwe regels en voorzieningen bedenken. Als we niet meepraten, weet de gemeente immers niet goed wat wij nodig hebben om ons staande te houden in het leven.

Eigenlijk is het belangrijk dat **iedereen** een kans krijgt om mee te praten wanneer er regelingen, voorzieningen, gebouwen, huizen, nieuwe straten en stoepen worden gemaakt. Dat geldt dus ook voor bijvoorbeeld mensen in een rolstoel, voor blinden, doven en slechthorenden, ouderen, jongeren, allochtonen, verstandelijk gehandicapten of andere groepen uit de maatschappij. Voor iedereen dus eigenlijk.

Daarom is er in elke gemeente een **WMO-raad**, die met de gemeente praat en meedenkt over regels en voorzieningen. In die raad doen alle groepen uit de maatschappij mee.

Regels en voorzieningen die nodig zijn

Voor de ene groep is het belangrijk dat de deuren in een nieuw gebouw breed genoeg zijn om met de rolstoel naar binnen te kunnen rijden. Voor de andere groep is het belangrijk dat er speciale stoeptegels zijn waardoor zij met de blindenstok de richting van de stoep kunnen voelen.

Voor de één is het belangrijk dat er een moskee in de gemeente is. Voor de ander is het belangrijk dat er een rooms-katholieke kerk is. Voor kinderen is het belangrijk dat er een speelveld is. Voor jongeren dat er een jeugdsoos of een hangplek is. Voor ouderen is het belangrijk dat zij dicht in de buurt van winkels kunnen wonen.

Zo moeten er **voor iedereen** dingen geregeld worden, waardoor **iedereen** prettig kan wonen, zich kan ontspannen, naar school, werk, kerk of moskee kan gaan en dat **iedereen** kan sporten en goede gezondheidszorg kan krijgen. Dat geldt ook voor mensen met een lichamelijke handicap, of mensen die in de war zijn, of mensen die de Nederlandse taal nog niet goed beheersen. Als er voor hen niets geregeld is, zullen zij steeds meer binnen blijven zitten en **vereenzamen**. Als er voor hen niets geregeld is, noemen we dat 'sociale uitsluiting'.

WMO betekent: Wet Maatschappelijke Ondersteuning

De WMO is een wet, die er voor wil zorgen dat iedereen mee kan doen en dat niemand hoeft te vereenzamen. Eigenlijk zegt de WMO: **iedereen hoort erbij**. Of je nu bruin, zwart of blank bent, of je gezond of ziek bent, of je jong of oud bent.

In deze wet wordt geregeld wanneer en hoe je aan hulp komt als je het zelf door ziekte, ouderdom of een lichamelijke, verstandelijke of psychische handicap niet meer kunt. Volgens deze wet (WMO) kun je in bepaalde gevallen bijvoorbeeld een rolstoel krijgen of taxivervoer, zodat je ondanks je handicap of leeftijd toch op stap kunt. Kunt meedoen aan de maatschappij. Of dat er een traplift in je huis komt zodat - als je niet meer kunt lopen - je toch in je eigen huis kunt blijven wonen.

Daar is de wet voor bedoeld: dat **iedereen kan meedoen aan de maatschappij**. Niet alleen zieken en mensen met een beperking, maar ook de familieleden die deze mensen helpen. **'Mantelzorgers'** worden zij genoemd. Maar soms wordt het voor een mantelzorger wel eens te veel en is het nodig dat er voor hem of haar ook hulp komt. Bijvoorbeeld dat iemand - een vrijwilliger - even op de zieke past, zodat de mantelzorger even lekker kan winkelen of iets anders ter ontspanning kan doen. Daar moet de gemeente volgens de Wet Maatschappelijke Ondersteuning ook voor zorgen.

De gemeente moet er dus voor zorgen dat er **vrijwilligers** zijn, die mantelzorgers helpen of die meehelpen in clubhuizen of in verzorgingshuizen. Vrijwilligers zijn mensen die zomaar, zonder daarvoor betaald te krijgen, in hun vrije tijd goede werken doen. Ze doen bijvoorbeeld spelletjes met mensen in een verzorgingshuis of zorgen dat er een quiz wordt gedaan in de jeugdsoos en dat er toezicht is.

WMO-loket

Misschien vraag jij je af hoe mensen er achter kunnen komen waar ze vrijwilligerswerk kunnen doen, of waar mensen een rolstoel kunnen aanvragen. In iedere gemeente is daarvoor een **WMO-loket** opgericht. Meestal zit dat in het gemeente- of stadhuis. Daar zit iemand bij wie je met alle vragen om hulp terecht kunt. De WMO-medewerkers moeten goed luisteren, begrijpen wat de vraag is en zorgen dat de vraag goed beantwoord wordt. Zij moeten ook hulp regelen of informatie geven waarmee de 'hulpvrager' verder komt.

Agenda 22

Het lijkt voor gemeenten een hele klus om bij alles wat ze bedenken en ontwerpen rekening te houden met **alle** mensen in hun gemeenten. Toch valt dat wel mee.

Ten eerste kan de gemeente alles wat zij van plan is in de WMO-raden bespreken. In de WMO-raden zitten immers mensen uit alle groepen in de gemeenten: ouderen, jongeren, gehandicapten, enzovoort. Die mensen weten vanuit hun eigen ervaring en van mensen met dezelfde problemen of beperkingen wat voor hen belangrijk is. Daarover kunnen ze de gemeente dan vertellen, zodat de gemeente hiermee rekening kan houden bij het maken van nieuwe plannen.

Ten tweede heeft de **Verenigde Naties (VN)** de regels voor **Agenda 22** opgesteld. Dat zijn 22 regels waarin staat hoe mensen met een handicap of beperking de kans moeten krijgen om te leven zoals alle andere mensen.

De Verenigde Naties zijn zo'n 50 jaar geleden opgericht; ca. 185 landen zijn lid van de VN. Samen hebben zij regels gemaakt en overeenkomsten gesloten waardoor mensen in vrede en vrijheid kunnen leven.

Als gemeenten en WMO-raden de regels van Agenda 22 volgen, betekent dit vanzelf dat er aan alle groepen in de maatschappij wordt gedacht bij het maken van nieuwe wetten, nieuwe voorzieningen of bijvoorbeeld bij het ontwerpen van een nieuwe woonwijk. Eigenlijk zou iedereen die iets nieuws ontwerpt de regels van Agenda 22 er naast moeten leggen.

In ons WMO-kwartetspel hebben wij een paar van die Agenda 22 regels verwerkt. Bij ieder symbool bovenaan de kaart, zie je waarover de gemeente plannen (beleid) moet maken. Dit is bij de wet geregeld. De wet praat dan over 'prestatievelden waarop de gemeente beleid moet maken'. Daaronder zie je 4 voorbeelden uit Agenda 22. Dat zijn dus onderwerpen waaraan de gemeente moet denken als ze nieuwe plannen maakt. Jammer genoeg konden we niet alle voorbeelden uit Agenda 22 in het spel verwerken; een kwartetspel heeft immers maar 4 kaarten per kwartet!

Misschien is het wel leuk als je op school per 'prestatieveld' (dus in ons kwartet: per symbool) met elkaar bedenkt met welke andere dingen de gemeente rekening zou moeten houden als ze plannen maakt.

Bij symbool 'Gezin' kun je bijvoorbeeld ook bedenken: iedereen moet kunnen eten, ook mensen die weinig geld hebben. Dus wat moet er zijn: een Voedselbank, waar mensen die weinig geld hebben een gratis voedselpakket kunnen krijgen. De gemeente kan dan bijvoorbeeld een opslagruimte ter beschikking stellen aan de Voedselbank. Of misschien heb je wel een vriendinnetje wiens moeder nog geen Nederlands praat, waardoor zij altijd mee moet als de moeder naar de dokter moet. Wat heeft zij dan nodig: een tolk. En zo kun je nog heel veel dingen zelf bedenken, waarvan de kans heel groot is dat het is opgenomen in Agenda 22.

Wij wensen je veel speelplezier en hopen dat je er van leert dat iedereen erbij hoort!

Website: www.initiatiefgroep-ggzwmodrenthe.nl

E-mail: initiatiefgroep.ggzwmo@web.nl

WMO-kwartetspel 'Doe je Mee?' © Initiatiefgroep GGZ-WMO Drenthe Illustraties: Roland Conté